

Duiding op 'Inspiratiefestival'

Hasselt 9 november 2017

Een nijlpaard dat de rivier oversteekt, verliest plots een van zijn ogen.
Totaal over zijn toeren begint het dier te zoeken.
Achter hem, voor hem, links, rechts, onder hem, maar zonder resultaat.
Vanaf de oever van de rivier – de beste stuurlui staan aan wal - suggereren de vogels en de andere dieren dat hij even moet uitrusten om bij te komen.
Maar hij wil er niets van weten,
want hij panikeert en denkt dat hij zijn oog nooit meer zal terugvinden.
Hij zoekt en hij zoekt en hij zoekt... maar zonder succes.
Hij zoekt tot hij zo moe is dat hij wel een pauze moet nemen.
Zodra hij stopt met bewegen, wordt ook de rivier rustig.
De modder die hij had losgewoeld,
zinkt langzaam maar zeker naar beneden.
Het water wordt stil en op den duur opnieuw helder en doorschijnend.
En plots – daar - rustend op de bodem, ziet en vindt hij zijn oog.

*Ik en wij, we hebben het druk, druk, druk.
Af en toe moet je je druk bezig zijn als mens en als organisatie even stoppen,
even geen actie en beweging maken,
zodat je levensrivier rustig wordt en je levensbron helder en doorschijnend.
Zodat je opnieuw kan zien wat de zin is van je inzet en je drukke bezig zijn.
Zodat je nog eens helder maakt waarom je als persoon of organisatie
de dingen doet zoals je ze doet.*

En daarom de drie volgende reflecties...

Eerste reflectie: "Wie beweert dat de wereld van iedereen is moet wel op een andere planeet leven!"

Tweede reflectie: "In de leer bij Annie"

Derde reflectie: "Droom van een land waarin goed zijn eenvoudiger is"

Eerste reflectie: "Wie beweert dat de wereld van iedereen is moet wel op een andere planeet leven,

of ... die mens leeft in ieder geval heel erg met zijn hoofd in de wolken

Voor deze bewering laat ik mij inspireren door de Duitse theoloog Jürgen Moltmann, die in zijn maatschappijanalyse een "bestaansmoedeloosheid" ontdekt.

Een bestaansmoedeloosheid die voorkomt uit 5 negatieve kringlopen,
5 negatieve kringlopen waar de mensheid niet lijkt uit los te komen.

Er is de negatieve kringloop van de armoede, die van het geweld, van de discriminatie, van de ecologische verloedering en de ervaring van leegte en zinloosheid:

- 1) **De negatieve kringloop van de armoede:** de ongelijkheid, de kloof tussen arm en rijk is bijzonder groot. De 8 rijkste mensen ter wereld bezitten evenveel als de armste helft van de bevolkingen, dat is 3,6 miljard mensen. Bovendien lijden 800 miljoen mensen in de wereld nog steeds honger, dat is 1 op 9.
- 2) **De negatieve kringloop van het geweld:** oorlogen om welke reden dan ook zijn van alle tijden, wij rekenen af met terroristische aanslagen en veel onschuldige slachtoffers, in de VS zijn er vele dodelijke schietpartijen zonder dat door velen de heilige wapenwet in vraag wordt gesteld.
- 3) **De kringloop van de discriminatie:** de valse wij-zij tegenstelling alsof er 2 soorten mensen bestaan en met het gevaar van rassenhaat, extreem nationalisme of vreemdelingenhaat die om de hoek loeren.
- 4) **De kringloop van de ecologische verloedering:** we leven alsof we 3 planeten ter onze beschikking hebben en de klimaatverandering dwingt ons ertoe het radicaal over een andere boeg te gooien.
- 5) **En tenslotte de ervaring van leegte en zinloosheid:** recent onderzoek wees uit dat in ons land 1 op 3 werknemers zijn job niet als zinvol ervaart en Ruben in onze film vond gelukkig terug licht in het leven wat niet het geval is voor vele jongeren die uit het leven stappen omdat ze geen zinvol antwoord vinden op de eeuwenoude vraag: "Moeder, waarom leven wij?"

Vijf negatieve kringlopen die verhinderen dat de wereld van iedereen wordt!

En toch... en toch kunnen we ons daar niet bij neerleggen en onverschillig blijven.

Want onze sociale strijd voor rechtvaardigheid en solidariteit, duurzaamheid en inzet voor de meest kwetsbaren, zitten ons als beweging in de genen.

Met onze professionele en vrijwillige inzet, met onze programma's, met ons wegen op het beleid, formuleren wij daarom antwoorden en voorstellen aan de andere kant van de "angst", wij zijn bondgenoten van de "hoop".

Ik eindig mijn eerste reflectie met een quote van de Franse filosofe Marguérite Lena: *"De wet van het leven is dat de sterkste wint."*

De wet van de menselijkheid is dat de zwakste recht wordt gedaan."

En omdat we dat zouden kunnen realiseren gaan we **"in de leer bij ons Annie"**, ik ben aangekomen bij mijn **tweede reflectie**

Annie is lid van de Welzijnsschakel in Brugge, een welzijnsschakel die luistert naar de naam 'Us plekke', dit betekent "ons plek".

Annie was mee toen we met de 2 spilfiguren uit de film, zijnde Lucrecia uit Guatemala en Ruben uit Antwerpen, in Rome waren voor een audiëntie bij paus Franciscus. Toen we een

toeristische wandeling maakten in het oude hart van Rome zag ik dat Annie regelmatig achterom keek. Plots zag ze dat ik dat had opgemerkt en ze vertelde mij over een gewoonte die zij heeft wanneer ze met leden van hun Welzijnsschakel op stap gaat. Je kan dan merken dat tijdens de wandeling de deelnemers regelmatig achterom kijken en vragen:

“Is iedereen mee, niemand vergeten?”

Mensen in armoede weten maar al te goed dat het leven niet iedere dag fantastisch en goed is, we zijn immers kwetsbare mensen,

er is miserie en ziekte en zoveel meer, vul zelf maar aan.

Je kan daar niet zomaar van weglopen, schrappen uit je levensagenda.

Te midden dat kwetsbare leven is er maar één alternatief:

“Is iedereen mee, niemand vergeten, worden er geen mensen uitgesloten?”,

met andere woorden het alternatief is onze keuze voor ‘solidariteit’.

Neen, wij vinden dat geen versleten woord of begrip,

het blijft ons integendeel verder uitdagen.

De hamvraag voor beweging.net en zijn partners is niet “of we solidair zijn” maar wel “met wie”. Het is een solidariteit die verder gaat dan je familie en vrienden, eigen vereniging of regio. Je komt ook in beweging voor solidariteit met de mensen die je niet kent en waarschijnlijk nooit zal kennen.

Het is de wereld doorheen de ogen van anderen leren zien en je in hun schoenen verplaatsen, ongeacht waar ze leven en hoe ze leven.

Het komt er vooral op aan om onze solidariteit om te zetten in daden, het sociaal handelen is het belangrijkste.

We know it: “The proof of the pudding is in the eating.

En gelukkig is er nog veel warme solidariteit, zorg van mens tot mens.

En daarvoor dient ook een inspiratiefestival: om dankjewel te zeggen.

Bedankt, reuze bedankt aan ieder van u, dankjewel aan al wie in de voorbije tijden geijverd heeft met hart en ziel, met veel tijd en energie,

met strijd en met overleg om te bouwen aan een meer **solidaire** samenleving.

En zo kom ik bij mijn **3de reflectie**:

“Droom van een land waarin goed zijn eenvoudiger is”

Gezien die bestaansmoedeloosheid waar ik in mijn eerste reflectie over sprak soms ook sluipt in onze eigen rangen en eigen bezig zijn,

gezien ons project voor solidariteit nooit voltooid zal zijn omdat er altijd nieuwe vormen en nieuwe structuren van onrechtvaardigheid en uitsluiting ontstaan, gezien aandacht voor de andere mens niet zomaar aangeboren is,

niet zomaar in mensen tot leven komt,

gezien de ideale wereld niet bestaat tenzij in een televisieprogramma,

hebben we nood aan een visioen, een droom, een perspectief, een profetie,

een inspiratie over het ware en goede leven.

Wie mij kent weet dat mijn inspiratie, mijn denken sterk beïnvloed is door bevrijdingstheologe Dorothee Sölle.

Eén van mijn favoriete boeken draagt als titel:
“Waar het visioen ontbreekt verwildert het volk”,
een zin uit het Bijbelboek Spreuken (29,18).

Dorothee schrijft: “visioenen zijn beelden van een land waarin goed zijn eenvoudiger is”. En ook nog: “Een volk – in onze termen, een beweging – zonder visioen raakt zijn identiteit kwijt.”

Een inspiratiefestival is een moment om dat visioen,
die droom opnieuw te dromen.

Een inspiratiefestival is het moment
om de inspiratie ter sprake te brengen en met elkaar te delen.

Een inspiratie ondersteunt waarom we een solidaire mens willen worden in een betere
wereld.

Een inspiratie is zoals peper en zout in een gerecht.

Peper en Zout zijn basiskruiden in de keuken
en geven smaak en pit aan een gerecht.

Zo kruidt onze inspiratie onze inzet en geeft ze smaak en pit aan onze solidariteit met mens
en samenleving, onze solidariteit met de aarde, ons gemeenschappelijk huis.

En wie of wat is onze inspiratie-leverancier?

We halen die inspiratie uit waarden met een Christelijke inkleuring
en uit de Mensenrechten.

De Bijbelse en evangelische verhalen blijven ook vandaag ons voeden en sterken,
ons bewegingsverhaal inspireren.

Ik denk aan de prachtige verhalen over de Barmhartige Samaritaan,
de parabel over de werkers van het 11de uur,

de parabel over het einde van de wereld

waarin God zich identificeert met de zorg voor de meest kwetsbaren.

De christelijke inspiratie biedt ons geen pasklaar antwoord op de solidariteitsvraag, maar ze
houdt ons wakker voor de kwetsbaarheid van mensen en voor maatschappelijke systemen
die radicaal solidair zijn met de zwakkeren. Ze geeft motivatie en helpt ons de verzuring
schaakmat te zetten.

En vanzelfsprekend zoeken en vinden we voor ons visioen en voor onze
solidaire droom bondgenoten in andere godsdiensten en levensovertuigingen,
de diversiteit kleurt!

Laten we – beweging.net en zijn partners - samen werk maken
van onze solidaire droom.

Want,

“Wie snel wil gaan, die gaat alleen.

Wie ver wil gaan, die gaat samen”.

Tony De Jans